

Hij Was Alleen

Vrouw: *En hij verliet de stad en ging, zoals Hij gewoon was, naar de Olijfberg.
En Hij zei tegen Zijn discipelen; “Bidt, dat gij niet in verzoeking komt.”
En Hij zonderde Zich van hen af, ongeveer een steenworp ver, knielde neder. En bad.*

Man: *Deze woorden: “Vader, indien gij wilt, neem deze beker van Mij weg;
doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede!”*

Waar de mooiste bloem,
wortels in de klei;
in de stille boomgaard
haar zachte geur verspreidt;
daar in de nacht vol duister,
knielend op een steen,
was Hij aan het bidden
met zijn gevecht alleen.

Vredig groeien rozen,
bloesem wonderschoon,
maar bij de stenen trappen
bidt de Vaders Zoon.
Want in dit uur van angst,
in deze nacht vol haat,
sprekend met Zijn Vader;
wacht Jezus op het kwaad.

Hij was alleen, Hij was alleen.
In deze nacht vol haat,
wacht Jezus op het kwaad,
alleen.

Bomen, gras en bloemen,
zij bloeien overdag.
Roepend naar de mensen:
“Kom hier, rust uit, het mag.”
Maar op dit nacht'lijk uur,
het donker is zo groot;
nu zal een kus verraden,
de Heer wacht op Zijn dood.

Hij was alleen, Hij was alleen.
In deze nacht vol haat,
wacht Jezus op het kwaad,
Hij was alleen.

Ned. Tekst: Margreeth Ras – van Slooten

© 2006 Hope Publishing Company/Small Stone Media bv, Holland